

متن پرسش

بسمه تعالی. بنده بی وطن بودم جمهوری اسلامی ایران به من وطن داد، من سرگشته این جهان بودم تا زمانی که نور و راه انقلاب اسلامی را یافتم من بی کس، افسرده غمگین و پودر شده بودم که انقلاب را ایران جمهوری اسلامی را یافتم و امروز مفتخرم به زندگی در وادی حریم جمهوری اسلامی ایران که زنده ترین پایدارترین و عمیق ترین زندگی ممکن است. گرد غبار پیری از سرگشتگی در جهان دارم که دریای انقلاب مرا می‌شوید و نور مهتاب ایمانش که جمال رهبری است مرا سرزنده و جوان می‌دارد. این راه و قصه هر انسانی در جهان است که به خانه و مقر الهیات و حقیقت کره زمین یعنی جمهوری اسلامی متعلق بشود. این خانه انسانهاست خانه‌ی امنی که هیچ شیطانی اهل این خانه را نمی‌تواند بر باید حتی اگر در لس آنجلس باشد. ما خانه‌ای داریم به وسعت جهان برای هر انسانی که زندگی را بر مردگی می‌گیرند و در همه جوانب سیاسی فردی و اجتماعی موفقیت‌های پاک را در مسیر خود حاضر خواهد یافت. این است آینده و امید ازین خاطر متین و شاد دو عالم و سخت پی جزئیات استعداد های فراموش شده بشری ام هستم، همانها در سالها دشمنی دشمنان سوخت و ازم گرفتند. استاد آیا می‌توان ایران را چنین خانه جهانی وصف کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً همین‌طور است. زیرا ایران، دیگر یک سرزمین نیست، افقی است که بشریت را در این زمانه متوجه حقیقت انسانی‌اش می‌کند. ایران در این زمانه یعنی ما و شهید حاج قاسم سلیمانی. ایران در این زمانه یعنی ما و شهید یحیی سنوار. و این یعنی عزم‌های بزرگ به بزرگی عزمی که در نیروهای انتظامی و بسیج در مقابل توطئه اغتشاش‌گران ملاحظه کردید. ایران به گفته «مایکل بن آری» (خاخام و سیاستمدار صهیونیست / عضو سابق کنست) که می‌گوید: «صادقانه باید گفت ایران توانسته در نظام ارزشی و در دل‌های بسیاری از مردم خود، همان دیدگاه [آیت‌الله] خامنه‌ای را نهادینه کند.» این همان وجدان توحیدی مردم است در نسبت با رهبر معظم انقلاب که در بزنگاه‌ها ظهور می‌کند مانند ۲۲ دی‌ماه که بدون آن‌که رهبر معظم انقلاب پیشنهاد کنند خودشان کاری کردند که رهبر معظم انقلاب فرمودند با آن کار، کمر فتنه شکست. موفق باشید